

รายละเอียดของรายวิชา (Course Specification)

รหัสวิชา PER๒๖๑๕ รายวิชานาฏศิลป์พื้นเมือง และการแสดงเพลงพื้นบ้านของไทย
สาขาวิชาศิลปการแสดง (นาฏศิลป์ไทย) คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
ภาคการศึกษา ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๖

หมวดที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป

๑. รหัสและชื่อรายวิชา

รหัสวิชา PER๒๖๑๕
ชื่อรายวิชาภาษาไทย นาฏศิลป์พื้นเมือง และการแสดงเพลงพื้นบ้านของไทย
ชื่อรายวิชาภาษาอังกฤษ Thai Folk Dance and Music

๒. จำนวนหน่วยกิต ๓ หน่วยกิต (๑-๔-๔)

๓. หลักสูตรและประเภทของรายวิชา

๓.๑ หลักสูตร ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต (ศิลปการแสดง)
๓.๒ ประเภทของรายวิชา วิชาเอกบังคับ

๔. อาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาและอาจารย์ผู้สอน

๔.๑ อาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชา อาจารย์มนัญญา เพชรูจี
๔.๒ อาจารย์ผู้สอน อาจารย์มนัญญา เพชรูจี

๕. สถานที่ติดต่อ ชั้น ๔ คณะศิลปกรรมศาสตร์ / mananshaya.ph@ssru.ac.th

๖. ภาคการศึกษา / ชั้นปีที่เรียน

๖.๑ ภาคการศึกษาที่ ๒ / ๒๕๖๖ ชั้นปีที่ ๑
๖.๒ จำนวนผู้เรียนที่รับได้ ประมาณ ๓๐ คน

๗. รายวิชาที่ต้องเรียนมาก่อน (Pre-requisite) -

๘. รายวิชาที่ต้องเรียนพร้อมกัน (Co-requisites) -

๙. สถานที่เรียน ห้องปฏิบัติการสาขาศิลปการแสดง คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

๑๐. วันที่จัดทำหรือปรับปรุง วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๖

รายละเอียดของรายวิชาครั้งล่าสุด

หมวดที่ ๒ จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์

๑. จุดมุ่งหมายของรายวิชา

๑. อธิบายความสำคัญของนาฏศิลป์ตามบริบทของสังคมและการฝึกปฏิบัติอย่างมีเหตุผล
๒. อธิบายประวัติความสำคัญ องค์ประกอบของเพลงที่ใช้ฝึกปฏิบัติ ประโยชน์และการนำไปใช้ตามหลักการฝึกปฏิบัติ เพลงระบำเบ็ดเตล็ดได้อย่างเป็นระบบบนพื้นฐานของเหตุผล
๓. อธิบายลักษณะหน้าทับของเพลงและความหมายตามบทร้องที่ฝึกปฏิบัติได้
๔. ปฏิบัติกระบวนการทำรำนานาฏศิลป์พื้นเมือง และการแสดงเพลงพื้นบ้านของไทยได้อย่างถูกต้องตามจังหวะ ทำนอง เพลง และรายละเอียดของท่า

๒. วัตถุประสงค์ในการพัฒนา/ปรับปรุงรายวิชา

๑. เพื่อปรับพื้นฐานและเสริมสร้างความเข้าใจในศาสตร์แห่งนาฏศิลป์ หรือ นาฏยศาสตร์
๒. เพื่อปูพื้นฐานกระบวนการศึกษาทางนาฏศิลป์โดยการค้นคว้า วิเคราะห์ และสังเคราะห์ ความรู้ที่ได้ศึกษา นำมาประมวลเพื่อสร้างสรรค์ผลงานใหม่ประกอบการชี้แนะของผู้สอนในเชิงทฤษฎีและปฏิบัติอย่างเป็นระบบบนพื้นฐานของเหตุผล
๓. เพื่อปรับพื้นฐาน และพัฒนาศักยภาพความสามารถด้านทักษะ ทฤษฎี โดยการนำเสนอผลงานที่ค้นคว้า ประกอบการศึกษาจากรายวิชา ในรูปแบบการบรรยาย การแสดง และรูปเล่มรายงาน ซึ่งจะนำไปสู่การประกอบวิชาชีพทางด้านนาฏศิลป์ในอนาคต
๔. เพื่อปลูกฝังความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบ ขนบปฏิบัติและจรรยาบรรณทางด้านนาฏศิลป์

หมวดที่ ๓ ลักษณะและการดำเนินการ

๑. คำอธิบายรายวิชา

ที่มา องค์ประกอบการแสดง นาฏศิลป์พื้นเมือง การแสดงเพลงพื้นบ้านในภูมิภาคต่างของไทย ปฏิบัติการแสดง นาฏศิลป์พื้นเมือง เพลงพื้นบ้าน ภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคอีสาน และภาคใต้ หรือ เลือกปฏิบัติตามความเหมาะสม

History, elements of folk dance and music in region of Thailand, practicing folk dance and music in Northern, Central, North Eastern, and Southern, appropriately selected one region.

๒. จำนวนชั่วโมงที่ใช้ต่อภาคการศึกษา

บรรยาย (ชั่วโมง)	สอนเสริม (ชั่วโมง)	การฝึกปฏิบัติ/งาน ภาคสนาม/การฝึกงาน (ชั่วโมง)	การศึกษาด้วยตนเอง (ชั่วโมง)
๑๕ ชั่วโมงต่อภาคเรียน	-	๖๐ ชั่วโมงต่อภาคเรียน	๖๐ ชั่วโมงต่อภาคเรียน

๓. จำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์ที่อาจารย์ให้คำปรึกษาและแนะนำทางวิชาการแก่นักศึกษาเป็นรายบุคคล

(๑ ชั่วโมง / สัปดาห์)

๓.๑ ปรึกษาด้วยตนเองที่ห้องพักอาจารย์ผู้สอน ห้อง - ชั้น ๔ อาคาร ๕๘ คณะศิลปกรรมศาสตร์

๓.๒ ปรึกษามานโทรศัพทท์ที่ทำงาน / มือถือ หมายเลข ๐๒ ๑๖๐๑๓๙๖ / ๐๘๑ ๑๔๖๙๑๖๑

๓.๓ ปรึกษามานจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-Mail) mananshaya.ph@ssru.ac.th

๓.๔ ปรึกษามานเครือข่ายสังคมออนไลน์ (Facebook/Twitter/Line) Mananshaya Phetruchee

๓.๕ ปรึกษามานเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (Internet/Webboard) Google Classroom

หมวดที่ ๔ การพัฒนาผลการเรียนรู้ของนักศึกษา

๑. คุณธรรม จริยธรรม

๑.๑ คุณธรรม จริยธรรมที่ต้องพัฒนา

(๑) มีความซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ตรงต่อเวลาและความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม

(๒) เคารพสิทธิและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นรวมทั้งเคารพในคุณค่าศักดิ์ศรีในความเป็นมนุษย์

(๓) เคารพกฎระเบียบและข้อบังคับขององค์กรและสังคม

(๔) มีจรรยาบรรณทางวิชาชีพศิลปะการแสดง

๑.๒ วิธีการสอน

(๑) อธิบายกระบวนการทำงานอย่างเป็นระบบ

(๒) ให้นักศึกษาดำเนินการบริหารจัดการตามหน้าที่ที่ตนถนัดหรือสนใจ โดยอยู่ในความดูแลและการชี้แนะของอาจารย์ประจำกลุ่ม

(๓) อธิบายระเบียบปฏิบัติในการเข้าชั้นเรียน การส่งรายงาน การเข้าพบเมื่อมีปัญหาหรือข้อซักถามในรายวิชา การฝึกปฏิบัติ และการร่วมปฏิบัติงานของสาขาวิชาตามที่ได้รับมอบหมาย

๑.๓ วิธีการประเมินผล

๑. สังเกตพฤติกรรมในการเข้าชั้นเรียน การส่งรายงาน การเข้าพบเมื่อมีปัญหาหรือข้อซักถามในรายวิชา การฝึกปฏิบัติ และการร่วมปฏิบัติงานของสาขาวิชาตามที่ได้รับมอบหมาย

๒. ลงลายมือชื่อในการเข้าชั้นเรียน หรือร่วมปฏิบัติงานของสาขาวิชาตามที่ได้รับมอบหมาย รวมทั้งการทำแฟ้มสะสมผลงาน หรือ รายงานในรายวิชา หรือการนำเสนอผลงานการฝึกปฏิบัติ

๒. ความรู้

๒.๑ ความรู้ที่ต้องพัฒนา

(๑) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการสำคัญของเนื้อหาทฤษฎีวิชา

(๒) สามารถประยุกต์ความรู้ ทักษะไปใช้ได้เหมาะสมกับสถานการณ์

(๓) สามารถสร้างสรรค์ ออกแบบ หรือ ปรับปรุงผลงานทางศิลปะการแสดงได้

(๔) สามารถติดตามความเปลี่ยนแปลงวิวัฒนาการสังคมกับรูปแบบของงานศิลปะการแสดง และสามารถนำมาใช้ให้เข้ากับบริบททางสังคม

๒.๒ วิธีการสอน

หลักสูตรระดับปริญญา ตรี โท เอก

๑. อธิบายและร่วมอภิปรายสาระของนาฏศิลป์ ได้แก่ ความหมาย ความสำคัญ องค์ประกอบ และการนำไปใช้ในบริบทสังคม โดยใช้คำถามเชิงวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล
๒. อธิบายและร่วมอภิปรายความสำคัญของการฝึกปฏิบัตินาฏศิลป์โดยใช้คำถามเชิงวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล
๓. กำหนดหัวข้อการสืบค้นข้อมูล วิธีการสืบค้น การอ้างอิงเนื้อหา ได้แก่ ประวัติ ความสำคัญ องค์ประกอบของเพลงที่ใช้ฝึกปฏิบัติ ประโยชน์ และการนำไปใช้ ตามหลักการฝึกปฏิบัติเพลงระบำเบ็ดเตล็ดอย่างเป็นระบบบนพื้นฐานของเหตุผล แล้วนำเสนอในลักษณะรูปเล่มรายงาน หรือวิดีโอทัศน์ เป็นรายกลุ่ม หรือบุคคล
๔. อธิบาย และร่วมอภิปรายลักษณะหน้าทับของเพลง สาธิตการนับจังหวะ และฟังทำนองเพลง ตลอดจนการตีความหมายตามบทร้องที่ฝึกปฏิบัติ แล้วให้นักศึกษาปฏิบัติตามจากนั้นนำเสนอรายกลุ่มและบุคคล
๕. อธิบาย และสาธิตปฏิบัติกระบวนการทำรำของระบำเบ็ดเตล็ดแต่ละชุด โดยเน้นรายละเอียดของกระบวนการในการทำรำ แล้วให้นักศึกษาปฏิบัติตามจากนั้นนำเสนอรายกลุ่มและบุคคล

๒.๓ วิธีการประเมินผล

๑. การตอบคำถาม การร่วมอภิปรายและการนำเสนอผลงานในชั้นเรียนได้อย่างมีเหตุผล
๒. การฝึกปฏิบัติกระบวนการทำรำในชั้นเรียน และนอกเวลาเรียน
๓. วิธีการเรียบเรียงเนื้อหา รายงาน และการสืบค้นความรู้อย่างเป็นระบบ มีเหตุผล
๔. สังเกตการณ์ฝึกปฏิบัติ การซักถาม การร่วมงานในชั้นเรียน และสาขาวิชาตามที่ได้รับมอบหมาย
๕. ทำแบบทดสอบความรู้ทางทฤษฎี และการนำไปใช้

๓. ทักษะทางปัญญา

๓.๑ ทักษะทางปัญญาที่ต้องพัฒนา

- (๑) เข้าใจแนวคิด หลักการ กระบวนการ ทฤษฎีและสามารถคิดอย่างมีวิจารณญาณ และเป็นระบบ
- (๒) สามารถค้นคว้า ตีความ และประเมินข้อมูลเพื่อใช้ในการแก้ปัญหาได้อย่างสร้างสรรค์
- (๓) สามารถรวบรวม ศึกษา วิเคราะห์และสรุปประเด็นปัญหาและความต้องการ
- (๔) สามารถบูรณาการความรู้เนื้อหาวิชาเกี่ยวกับศิลปะการแสดงและ/หรือความรู้ในศาสตร์ อื่นๆ ได้

๓.๒ วิธีการสอน

๑. ตั้งคำถามเชิงวิเคราะห์ โดยตอบอย่างมีเหตุผลตามหลักวิชา
๒. สาธิตการวิจารณ์เชิงวิเคราะห์ตามเหตุผลของหลักวิชา แล้วจัดกลุ่มให้นักศึกษานำเสนอผลงานวิวัฒนาการภาษาท่า พร้อมทั้งร่วมอภิปรายและวิจารณ์ตามหลักวิชา

๓.๓ วิธีการประเมินผล

๑. สังเกตการณ์การตอบคำถามเชิงวิเคราะห์ แล้วชี้แนะกระบวนการคิด และวิธีการตอบ
๒. สังเกตการณ์การนำเสนอความคิดในการวิจารณ์เชิงวิเคราะห์ตามเหตุผลของหลักวิชา

๔. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

๔.๑ ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบที่ต้องพัฒนา

- (๑) ภาวะความเป็นผู้นำและผู้ตามสามารถทำงานเป็นกลุ่มและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้
- (๒) มีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม
- (๓) มีความรับผิดชอบการวางแผนการเรียนรู้ด้วยตนเอง
- (๔) สามารถสร้างความสัมพันธ์อันดีกับกลุ่มบุคคลหลากหลาย

๔.๒ วิธีการสอน

หลักสูตรระดับปริญญา ตรี โท เอก

๑. (มอบหมายงานในรายวิชา และสาขาวิชา โดยมีคณาจารย์ในสาขา หรืออาจารย์ผู้สอนในรายวิชาเป็นผู้ชี้แนะการปฏิบัติงาน)
๒. ลงชื่อและเวลาการเข้าเรียน การส่งงาน และการปฏิบัติงานของสาขาวิชา พร้อมทั้งทำแฟ้มสะสมผลงาน (Portfolio) วิจารณ์การฝึกปฏิบัติ การนำเสนอรายงานด้วยเหตุผลตามหลักวิชา พร้อมทั้งเสนอแนะแนวทางแก้ไขเพื่อการพัฒนารายบุคคล

๔.๓ วิธีการประเมินผล

๑. พฤติกรรมในการทำกิจกรรมของสาขา การเข้าชั้นเรียน การส่งงาน การฝึกปฏิบัติรายบุคคล และกลุ่ม
๒. พัฒนาการของพฤติกรรมที่ควรแก้ไขเป็นรายบุคคล

๕. ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

๕.๑ ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ต้องพัฒนา

- (๑) สามารถประยุกต์ใช้ทักษะเชิงตัวเลข คณิตศาสตร์และข้อมูลทางสถิติมาแก้ปัญหา อย่างสร้างสรรค์
- (๒) สามารถใช้ภาษาสื่อสารความคิดได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- (๓) สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และ/หรือโปรแกรมทางคอมพิวเตอร์เพื่อเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร และนำเสนอผลงานได้อย่างเหมาะสม

๕.๒ วิธีการสอน

๑. อธิบายวิธีการศึกษาค้นคว้าสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และใช้ข้อมูลจากเทคโนโลยีสารสนเทศแล้วให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติโดยลงข้อมูลในรายงาน
๒. ชักถามเนื้อหาความรู้ในรายวิชาเชิงวิเคราะห์ในชั้นเรียน
๓. การฟังสรุปความโดยลงในรูปเล่มรายงาน
๔. นำเสนอผลงานด้วยการอธิบาย และการแสดง
๕. สาธิตการนับจังหวะ แบ่งห้องเพลง บทร้องโดยสัมพันธ์กระบวนรำ แล้วให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติตามครูผู้สอน พร้อมทั้งนำเสนอผลงานการปฏิบัติในชั้นเรียน

๕.๓ วิธีการประเมินผล

๑. สังเกตการณ์การนำเสนอจากรูปเล่มรายงาน การแสดง และการนำเสนอในชั้นเรียน พร้อมทั้งชี้แนะวิธีการเรียบเรียงรายงาน การพูดหน้าชั้นเรียน
๒. สังเกตการณ์การนับจังหวะ แบ่งห้องเพลง บทร้องโดยสัมพันธ์กระบวนรำ

๖. ทักษะพิสัย

๖.๑ ผลการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย

- (๑) มีทักษะการปฏิบัติศิลปะการแสดงตามเนื้อหาวิชาและสามารถพัฒนาทักษะของตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ
- (๒) นำความรู้ทางทฤษฎีมาใช้ในการปฏิบัติงานด้านศิลปะการแสดงได้
- (๓) มีทักษะทางการแสดงและการสื่อสารต่อสาธารณชน
- (๔) มีทักษะความชำนาญเฉพาะทางตามความถนัดของผู้เรียน

๕.๒ วิธีการสอน

- (๑) มอบหมายงานให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติทบทวนบทเรียนจากสื่อการสอน หรือ เพื่อนร่วมชั้นเรียน
- (๒) การอภิปรายกลุ่ม เกี่ยวกับการวิเคราะห์ทำรำแต่ละส่วน
- (๓) นำเสนอโดยใช้รูปแบบที่เหมาะสมกับวิธีการจัดการแสดงจริง

(๔) กำหนดให้นักศึกษาค้นคว้าข้อมูลประกอบชุดการแสดงที่ได้รับถ่ายทอด

๖.๓ วิธีการประเมินผล

- (๑) ประเมินผลการรับถ่ายทอดและการฝึกทักษะรายบุคคล
- (๒) ประเมินผลการจัดรูปแบบการแสดงในห้องเรียนตามแบบของการอนุรักษ์
- (๓) ประเมินผลการนำเสนอรายงานที่มอบหมาย
- (๔) ประเมินผลการวิเคราะห์แนวการปฏิบัติทำรำของศิลปิน

หมายเหตุ

สัญลักษณ์		หมายถึง	ความรับผิดชอบหลัก
สัญลักษณ์		หมายถึง	ความรับผิดชอบรอง
เว้นว่าง		หมายถึง	ไม่ได้รับผิดชอบ

ซึ่งจะปรากฏอยู่ในแผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping)

หมวดที่ ๕ แผนการสอนและการประเมินผล

1. แผนการสอน

สัปดาห์ที่	หัวข้อ/รายละเอียด	จำนวน (ชม.)	กิจกรรมการเรียน การสอน/สื่อที่ใช้	ผู้สอน
๑-๒	- แนะนำรายวิชา / ทศนคติ การศึกษารายวิชา - มอบหมายรายงาน - ความหมาย ความสำคัญของ นาฏศิลป์พื้นเมือง และการแสดง เพลงพื้นบ้านของไทย - ความเป็นมา ความสำคัญ ของการ แสดงชุด “ฟ้อนแพน” - ฝึกปฏิบัติการแสดงชุด “ฟ้อนแพน”	๑๐	- ระดมความคิดและจัดกลุ่มเพื่อ ศึกษาตามหัวข้อที่ได้รับมอบหมาย - บรรยายพร้อมยกตัวอย่าง - สาธิตและฝึกปฏิบัติจริง	อ.มนัญชยา เพชรูจี
๓-๔	- ความเป็นมา ความสำคัญ ของการ แสดงชุด “รองเง็ง” - ฝึกปฏิบัติการแสดงชุด “รองเง็ง”	๑๐	- บรรยายพร้อมยกตัวอย่าง - สาธิตและฝึกปฏิบัติจริง	อ.มนัญชยา เพชรูจี
๕-๖	- ความเป็นมา ความสำคัญ ของการ แสดงชุด “เซ็งบั้งไฟ” - ฝึกปฏิบัติการแสดงชุด “เซ็งบั้งไฟ”	๑๐	- บรรยายพร้อมยกตัวอย่าง - สาธิตและฝึกปฏิบัติจริง	อ.มนัญชยา เพชรูจี
๗	- ความเป็นมา ความสำคัญ ของการ แสดงชุด “เถิดเทิงกลองยาว” - ฝึกปฏิบัติการแสดงชุด “เถิดเทิง กลองยาว”	๕	- บรรยายพร้อมยกตัวอย่าง - สาธิตและฝึกปฏิบัติจริง	อ.มนัญชยา เพชรูจี

หลักสูตรระดับปริญญา ตี โท เอก

๘	สอบกลางภาค	๕	สอบปฏิบัติ	อ.มนัญชยา เพชรูจี
๙	- ฝึกปฏิบัติการแสดงชุด “เกิดเท็งกลองยาว” ต่อ	๕	- บรรยายพร้อมยกตัวอย่าง - สาธิตและฝึกปฏิบัติจริง	อ.มนัญชยา เพชรูจี
๑๐-๑๖	- ทบทวนเนื้อหาเก่า - เสนอรายงานผลการศึกษาอภิปราย ตามหัวข้อที่รับมอบหมาย 1. ระบายสีวีซีดี 2. ระบายสีวีซีดีขนาดเล็ก 3. ระบายสีวีซีดี 4. ระบายสีวีซีดี 5. ฟ้อนจันทราพาฝัน	๓๕	- การนำเสนองาน - ทบทวนเพื่อเตรียมสอบปลายภาค	อ.มนัญชยา เพชรูจี
๑๗	สอบปลายภาค	๕	สอบปฏิบัติ	อ.มนัญชยา เพชรูจี

๒. แผนการประเมินผลการเรียนรู้ (ระบุวิธีการประเมินผลการเรียนรู้หัวข้อย่อยแต่ละหัวข้อตามที่ปรากฏในแผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบของรายวิชา (Curriculum Mapping) ตามที่กำหนดในรายละเอียดของหลักสูตร ลัปดาห์ที่ประเมิน และสัดส่วนของการประเมิน)

ผลการเรียนรู้	วิธีการประเมินผลการเรียนรู้	ลัปดาห์ที่ประเมิน	สัดส่วนของการประเมินผล
๑.๒,๑.๖ ๒.๑,๒.๕,๒.๖ ๓.๒ ๔.๑,๔.๒,๔.๖ ๕.๒	ทดสอบย่อยหลังการทำท่าและฝึกปฏิบัติท่า - การนำเสนอรายงานเป็นกลุ่ม	๓ ๖ ๘ ๑๑ ๑๔ ๑๕-๑๖	๔๐% ๑๐%
๑.๒,๑.๖ ๒.๑,๒.๕,๒.๖ ๓.๒ ๔.๑,๔.๒,๔.๖ ๕.๒	- การเข้าเรียน - การส่งงานตามกำหนด - การฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง	ตลอดภาค การศึกษา	๑๐%
๑.๖,๒.๑,๒.๕ ๓.๒	- สอบกลางภาค - สอบปลายภาค		๒๐% ๒๐%

หมวดที่ ๖ ทรัพยากรประกอบการเรียนการสอน

๑. ตำราและเอกสารหลัก

นาฏดุริยางคศิลป์. สถาบัน. วิพิธทัศนา. กรุงเทพฯ : กรมศิลปากร. 2542.

๒. เอกสารและข้อมูลสำคัญ

หลักสูตรระดับปริญญา ตรี โท เอก

กรมศิลปากร. ศิลปิน ศิลปะ ศิลปากร. กรุงเทพฯ : ไทภูมิ พับลิชชิ่ง จำกัด. 2558

คณะศึกษาศาสตร์. คุณานุสรณ์ครบรอบ 100 ปี คุณครูกลมุล ยมะคุปต์. ม.ป.ป.(จัดพิมพ์ที่ระลึกเนื่องในโอกาส
ครบรอบ 100 ปี ชาตีกาล ของคุณครูกลมุล ยมะคุปต์ วันที่ 2 มิถุนายน 2548).

ตำราฐานภาพ, สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระยา. ศิลปวัฒนธรรมฉบับพิเศษ : ละครเพื่อนรำ. กรุงเทพฯ :
มติชน, 2546.

ธนิต อยู่โพธิ์. ศิลปะละครรำ หรือคู่มือนาฏศิลป์ไทย. กรุงเทพฯ : ศิวพร. 2516. (พระเจ้าบรมวงศ์เธอพระองค์
เจ้าเฉลิมพลทิฆัมพร โปรดให้พิมพ์ในงานฉลองพระชนมายุครบ 5 รอบ

ประกอบ ลาภเกษร(บก.). ศิลปะการแสดงของไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา. 2542

ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542. กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คพับลิเคชั่น. 2546.

สุรพล วิรุฬห์รักษ์. วัฒนาการนาฏศิลป์ไทยในกรุงรัตนโกสินทร์ พ.ศ.2325 – 2477. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2543.

๓. เอกสารและข้อมูลแนะนำ

หมวดที่ ๗ การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของรายวิชา

๑. กลยุทธ์การประเมินประสิทธิผลของรายวิชาโดยนักศึกษา

๑. แบบประเมินของมหาวิทยาลัย

๒. สัมภาษณ์ผู้เรียนในรายวิชา

๒. กลยุทธ์การประเมินการสอน

(ระบุวิธีการประเมินที่จะได้ข้อมูลการสอน เช่น จากผู้สังเกตการณ์ หรือทีมผู้สอน หรือผลการเรียนของนักศึกษา เป็นต้น)

๑. แบบประเมินของมหาวิทยาลัย

๒. สัมภาษณ์ผู้เรียนในรายวิชา

๓. การปรับปรุงการสอน

(อธิบายกลไกและวิธีการปรับปรุงการสอน เช่น คณะ/ภาควิชามีการกำหนดกลไกและวิธีการปรับปรุงการสอนไว้อย่างไร
บ้าง

การวิจัยในชั้นเรียน การประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน เป็นต้น)

๑. ปรับวิธีการสอนตามศักยภาพของผู้เรียนรายบุคคล

๒. จัดคลินิกสำหรับผู้เรียนที่มีพัฒนาการทางการเรียนต่ำ หรือผู้เรียนที่ต้องการพัฒนาตนเองที่สูงขึ้น นอกเหนือจาก
เวลาเรียน

๓. ให้คำแนะนำนักศึกษาเพื่อการพัฒนา หรือแก้ไขเป็นรายบุคคล

๔. การทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาในรายวิชา

(อธิบายกระบวนการที่ใช้ในการทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ของรายวิชา เช่น
ทวนสอบจากคะแนนข้อสอบ หรืองานที่มอบหมาย กระบวนการอาจจะต่างกันไปสำหรับรายวิชาที่แตกต่างกัน หรือสำหรับ
มาตรฐานผลการเรียนรู้แต่ละด้าน)

๑. การสอบประมวลวิชาในเชิงทฤษฎีปลายภาคการศึกษา

๒. การสอบประมวลวิชาในเชิงปฏิบัติย่อยในแต่ละเพลง และรวมทุกเพลงโดยวิธีจับฉลากปลายภาคการศึกษา

หลักสูตรระดับปริญญา ตี โท เอก**๕. การดำเนินการทบทวนและการวางแผนปรับปรุงประสิทธิผลของรายวิชา**

(อธิบายกระบวนการในการนำข้อมูลที่ได้จากการประเมินจากข้อ ๑ และ ๒ มาวางแผนเพื่อปรับปรุงคุณภาพ)

นำผลการสอบ และการประเมินจากการสังเกตการณ์ในชั้นเรียน ตลอดจนการสัมภาษณ์ผู้เรียนเพื่อปรับปรุง
ประสิทธิผลของรายวิชา

แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping)
ตามที่ปรากฏในรายละเอียดของหลักสูตร (Programme Specification) มคอ. ๒

รายวิชา	คุณธรรม จริยธรรม				ความรู้				ทักษะทางปัญญา				ทักษะความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลและ ความรับผิดชอบต่อ				ทักษะการ วิเคราะห์เชิง ตัวเลข การ สื่อสาร และ การใช้ เทคโนโลยี สารสนเทศ			ทักษะพิสัย			
	✍ ความรับผิดชอบหลัก																+ ความรับผิดชอบรอง						
หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๑	๒	๓	๔
รหัสวิชา PER๒๖๑๕ ชื่อรายวิชา นาฏศิลป์พื้นเมือง และการแสดงเพลง พื้นบ้านของไทย Thai Folk Dance and Music	✍	+	+	+	✍	✍	+	+	✍	✍	+	✍	+	+	+	+	+	+		✍	✍	✍	✍

ความรับผิดชอบในแต่ละด้านสามารถเพิ่มลดจำนวนได้ตามความรับผิดชอบ